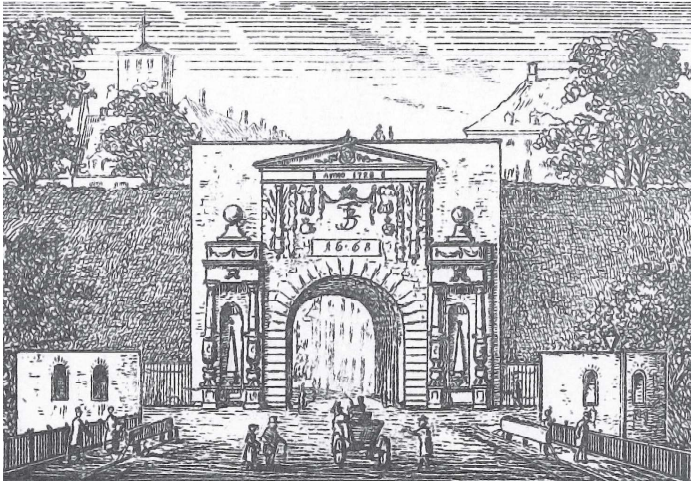

1. Kapitel

Intet menneske kendte jeg i hele den store by. Med en lille bylt tøj i et klæde, kom jeg vandrende ind ad Vesterport. Nogle af de rejsende tog ind på "Gardergaarden" i Vestergade. Jeg gik da også derhen, fik mig et lille værelse, efter at de havde fået mit pas. Og nu var jeg da, syntes jeg, ved målet for mine ønsker. Nogle genvordigheder ville jeg vel nok møde – følte jeg – før alt går godt, men jeg havde en fast tillid til Gud og besluttede rigtigt at nyde den første dag, det vil sige slet ikke at sørge, men se mig lidt om i gaderne. Aftenen før min ankomst var "jødefejden" begyndt. Hele byen var i bevægelse. Det var næsten umuligt at arbejde sig gennem Østergade. De forventninger, jeg havde gjort mig om menneskemassen, slog således til. Urolighederne forstemte mig ellers en del. Jeg var så ene

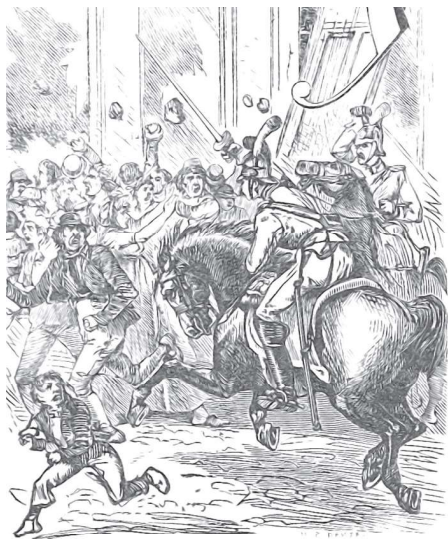

Vesterport, byporten til København. Byporten var tidligere en del af byens befæstning. På H.C.Andersens tid var dens opgave opkrævning af told.

Tegning af gæstgiveriet Gardergaarden, Vestergade 18 i København, der oprindeligt var kaserne for dele af Den Kongelige Livgarde til hest. H.C.Andersen ankom til stedet den 6. september 1819 og boede her, indtil der blev samlet penge ind til ham, så han kunne få husly et andet sted i byen.

Jødefejden 1819 (tegning fra 1881 af Knud Gamborg, 1828-1900). Folke­mængden angri­bes af Den Kongeli­ge Livgarde til hest foran de smadrede glasspejlsru­der i brødrene Raphaels silke- og klæde­kræmmerbutik på Østergade 26 i Kø­benhavn.

og det i en ganske fremmed by. Nogle koner, der råbte om salg af blomster, spurgte jeg om vejen til teatret. De viste mig ned gennem Østergade.

Jeg stod nu udenfor det sted, som lå mit hjerte så nær. Jeg gik rundt om, så på det fra alle sider og bad i hjertet vorherre om at lade mig komme derind og blive en god skuespiller. Som jeg bedst gik der, trådte en løsarbejder, der solgte billetter, hen til mig, i den mening at jeg ønskede mig en, og spurgte mig derfor, om jeg ville have en billet. Jeg forstod slet ikke hvad han mente, men troede at det var en gave og sagde derfor ja! Da han nu nævnede flere pladser og spurgte, hvilken jeg ønskede mig, svarede jeg, at det beroede ganske på hans egen godhed. Men nu blev han vred, kaldte mig en "lang lømmel", der ville gøre nar af ham, så jeg i stor forskrækkelse løb min vej!

Næste dag pyntede jeg mig efter bedste evne, fik den lange brune konfirmationsjakke på, som skrædder-konen havde syet, et stort kalvekryds og en hat, der

Foto af side med Anines vise fra den tidligere nævnte opera "Cendrillon". Teksten, som H.C. Andersen ikke kunne, lyder således: "Hvad vil rigdom vel sige / Hvad er glans og herlighed / Når man ej har tillige /

Den hulde hjertefred / Nej, elske ømt og ærligt / Og dele alt så kærligt: / Har hoffet nogen fryd / Som kan lignedes dermed? / Nej, den har aldrig kendt lykken, som savner kærlighed".

